

[Krag.]

Hensyn til, hvorledes en konservativ Grundlovsmodstander skal undgaa, at hans Stemme udnyttes til Valg af en konservativ Grundlovstilhænger. Dér forklarede det ærede Medlem noget helt andet end det, der var spurgt om. Han forklarede noget om, at Valget var uden Betydning over for Spørgsmaalet, om Grundloven vedtages eller ikke. Ja, hvis man kunde faa Vælgerne bildt den Skrøne ind, vilde det naturligvis have en vis Interesse for det konservative Parti i den givne Sammenhæng, men det faktiske Forhold er jo dog dette, at Valget vil give et Billede af de Muligheder, som Folkeafstemningen med Hensyn til Grundlovens Bekræftelse indeholder, og derfor er Valget i fremtrædende Grad bestemmende for, om vi til syvende og sidst faar en Folkeafstemning eller ej; derom kan det ærede Medlem jo slet ikke være overbevist. Det havde været interessant at faa at vide, hvorledes en Drachmann-Vælger, før at sige det kort, skal undgaa at blive en Amby-Vælger, og det var det, jeg bad det ærede Medlem Hr. Korsgaard forklare.

Naar man saa taler om, hvad Venstre har tilladt sig for Muligheden af at faa Opgaver løst i Forbindelse med Socialdemokratiet, og bebrejder Venstre vor Optræden i saa Henseende, navnlig ved en enkelt Lejlighed, saa maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at i Aarene 1926—29 havde de to Partier ikke indgaaet nogen som helst Forpligtelse over for hinanden, de Konservative ikke over for Venstre og Venstre ikke over for de Konservative. Begge Partier var frit stillet, hvad der fremgik ved Masser af Lejligheder under de Forhandlinger, der dengang førtes. Jeg maa f. Eks. minde om de Konservatives Toldlovsforhandlinger med Socialdemokratiet i 1928. Men hvorfor skulde sligt være tilladt de Konservative, men forbudt Venstre? Og naar en Række af Resultater kun naaedes i forvansket Skikkelse under den sidste Venstregering eller slet ikke naaedes, var det jo netop Udtryk for, at det konservative Parti over for Regeringen var frit stillet.

Endelig siger det ærede Medlem, at naar Venstre holder paa Enmandskredse, kan det kun have sin Forklaring i, at Venstre vil have Fordel af en saadan Ordning. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar han fremsætter en saadan Paa-stand uden nogen Begrundelse, giver det virkelig et dybt Indblik i det ærede Medlems Psyke.

Det ærede Medlem kan slet ikke tænke sig, at man kan rejse et saadant Krav ud fra et alment Hensyn. Jeg har ikke et eneste Øjeblik, hverken nu eller ved Udarbejdelsen af de Valglovsforslag, jeg tidligere har fremsat, undersøgt, hvilke Partier der vilde opnaa Fordele derved, om Forslaget i det hele taget frembød Særfordele for noget Parti. Aldeles ikke. (*Oluf Pedersen*: Hvad skulde vi saa med det?). Hvad vi skulde med det? Det frembød Fordele for Almenheden, for Opretholdelsen af Folkestyret, og jeg føler mig ganske overbevist om, at Folkestyret vilde være særdeles vel tjent med, om vi ikke havde det ærede Medlem i dette Ting med de Anskuelser, som det ærede Medlem repræsenterer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Med Hensyn til hvad der kan naas ved at opstille en Grundlovsmodstander tilhørende det konservative Parti mod en Grundlovstilhænger, vil jeg sige, at der er jo den Mulighed, at den paagældende kunde blive valgt. Det ærede Medlem Hr. Krag synes ikke at lægge megen Vægt paa denne Side af Sagen, men han vil have fat i, hvordan det vil virke med Hensyn til en Folkeafstemning. Dér vil Folkeafstemningen naturligvis give Resultatet, men jeg forstaar det ærede Medlem Hr. Krag saaledes, at han mener, at Valgets Udfald kan blive bestemmende for, om vi overhovedet skrider til en Folkeafstemning. Det maa jeg benægte. Det vilde være uærligt Spil, og jeg kan ikke tænke mig, at Regeringen vilde være saa uærlig, idet jo nemlig Grundlovsopløsningen bygger paa, at der skal komme en Folkeafstemning bagefter. Det vilde være en Kynisme, som vilde overgaa selv den Kynisme, jeg kunde tiltænke det ærede Medlem, og det er ikke saa lidt. Jeg nærer altsaa slet ingen Tvivl om, at Folkeafstemningen naturligvis maa komme, og dér kan de paagældende gøre deres Anskuelser gældende.

Endelig vil jeg gerne sige med Hensyn til Samarbejdet, som jeg nu ønsker at kalde det, i Perioden 1926—29, at der var ikke skrevne Kontrakter, og paa dem lægger jeg altid kun grumme ringe Vægt, men der var mange Hensyn, som maatte tages ogsaa fra vor Side, hvis Regeringen overhovedet skulde komme helskindet gennem de første Dage. Jeg er fuldkommen overbevist om,